

FORRÁS

2014. március 9.

B Ö J T

I.
ÉVFOLYAM
I. SZÁM

CEGLÉD-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUSOK HÍRLEVELE

BÖJTÖT!

„1 Kiálts, ne sajnáld a torkod! Harsogjon hangod, mint a kürt! Mondd meg népemnek, hogy mi a bűne, Jákób házá-
nak, hogy mi a vétke! 2 Ők minden nap keresnek engem,
szeretnék megismerni utaimat, mint egy olyan nép, amely-

nek tettei igazak, és nem hagyja el Istene törvényét; igaz döntéseket kérnek tőlem, szeretnének Istenhez közel lenni. 3 Miért böjtölünk - mondják -, ha te nem látod meg, miért gyötörjük magunkat, ha nem akarsz tudni róla? De hiszen ti a böjti napokon is megtaláljátok kedvtelése-
teket, mert robotosaitokat hajszoljátok. 4 Hiszen pörölve és veszekedve böjtöltök, sőt bűnösen, ököl-
lel verekedve. Nem úgy böjtöltök, ahogyan

ma illenék, nem úgy, hogy meghalljam hangotokat a magasságban. 5 Ilyen az a böjt, amely nekem tetszik? Ilyen az a nap, melyen az ember a lelkét gyöttri? Ha lehajtja fejét, mint a káka, zsákba öltözik, és hamut szór maga alá, azt nevezed böjtnek, és az ÚR kedves napjának? 6 Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! 7 Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házadba a szegény bujdosókat, ha mezítelen látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől! 8 Akkor eljön világosságod, mint a hajnalhasadás, és hamar beheged a sebed. Igazságod jár előtted, és az ÚR dicsősége lesz mögötted. 9 Ha segítségül hívod az URat, ő válaszol, ha kiáltasz, ezt mondja: Itt vagyok! Ha majd senkire sem raksz jármot, nem mutogatsz ujjal, és nem beszélsz álnokul, 10 ha kenyeret adsz az éhezőnek, és jól tartod a nyomorultat, akkor fölragyog a sötétben világosságod, és homályod olyan lesz, mint a déli napfény. 11 Az ÚR vezet majd szüntelen, kopár földön is jól tart téged. Csontjaidat megerősíti, olyan leszel, mint a jól öntözött kert, mint a forrás, amelyből nem fogy ki a víz. 12 Fölépítik fiaid az ősi romokat, falat emelsz a régiek által lerakott alapokra; a rések befalazójának neveznek, aki romokat tesz újra lakhatóvá. 13 Ha nem jársz kedvteléseid után a nyugalom napján, az én szent napomon, ha a nyugalom napját gyönyörűségnek hívod, az ÚR szent napját dicsőségesnek, és azzal dicsőíted, hogy abbahagyod munkáidat, nem keresed kedvteléseidet, és nem tárgyalasz ügyeidről. 14 akkor gyönyörködni fogsz az ÚRban,

én pedig a föld magaslatain foglak hordozni, és táplállak ösödnek, Jákóbnak örökségében. Az ÚR maga mondja ezt.”
ÉZSAIÁS 58

Amikor nem megy valami, vagy nem sikerül valami az életünkben, akkor szólhat meg a lelkünk mélyén egy hang: Böjtöt! Ahogy szólásaink, mondásaink belénk rögzítik: „kiböjtöljük”. Vagy ha valami túl jól megy, vagy úgy érezzük: többet kaptunk, mint megérdemelnénk, akkor azt mondjuk: „meg lesz ennek még a böjtje!”. Vajon tényleg erről szól a böjt? Vagy csak a „ki mint vet, úgy arat” egyensúlyáról szóló világtörvény (2. Kor. 9:6; Lukács 6:31) téves berögződése mondatja ki velünk ezt. Van ebben valami igazság, de a gondolkodásunknak a

kiindulása téves, így téves a végkövetkeztetés, és talán ezért lesz téves az ebből fakadó cselekvés is. Mert bár az evangélium is azt mondja, hogy egynémely rossz helyzet megoldása az imádság és a böjt által valósulhat meg. (Máté 16:21), mégis a cél nem a körülményeink javítása – mint ahogy azt szoktuk gondolni – hanem valami egészen más. Az Ézsaiási ige elején a 3. versben felfakad a nép panasza: „miért böjtölünk?” ha úgyse változtatja meg Isten a körülményeinket, „nem hallgat meg”. Ez azt jelenti, hogy a nép – „az Isten adta nép!” – azt szeretné, ha jobbra fordulna a sorsa. És ez baj? - kérdezhetnénk. Nem, nem baj. De az Isten nem az élethelyzetünkön szeretne változtatni, mert tudja, hogy az nem fog minket igazán boldoggá tenni.—Akkor mi tehet minket boldoggá, igazán örömtelivé? .... Hát az Istennel való kapcsolatunk minősége! Amikor a farizeusok – a teológia, és a kegyességi élet mesterei – számon kérik Jézust, hogy miért nem böjtölnek a tanítványok (Márk 2:18; Máté 9:14; Lukács 5:33) akkor Jézus válasza egyértelmű: Mert velük van a vőlegény! Ha majd nem lesz velük, akkor böjtölni fognak. Így van ez ma is. Most a lélek által tapasztaljuk meg Isten velünk való járását (Galata 5:25; Róma 8:10-14), Isten életünkben való jelenlétét. Ha érezzük, hogy itt van, akkor jó. Akkor tudok bővölködni, és szűkölködni (Filippi 4:12), akkor mindent megkapok, amire szükségem van (2 Korinthus 9:8), akkor nem félek senkitől, és semmitől (Róma 8:31; Zsolt 56:12;) és boldogan élhetek. Ha nincs velem az Isten, valami elválaszt tőle. Ez nem lehet semmiféle hatalom (Róma 8:38-39), sem fizikai valóság (139. Zsoltár 7-10). Ez egyedül a bűn következménye lehet (Ezsdrás 9:6,7; Ézsaiás 64:5, Róma 7:17). No, jó, és mi köze ennek a böjthöz? Nem véletlenül kezdi Ézsaiás prófétán keresztül Isten azzal a böjtről szóló beszédét a néphez ,

„Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásaiból.”
Ézs.12,3.

hogy „*Mondd meg népemnek, hogy mi a bűne,...*” Mert ha a bűnt nem az Istenhez való közeledés céljából, történik, akkor hiába való. Ha azért bűntőlünk, hogy jobb legyen életkörülményeink minősége, akkor hiába bűntőlünk. Akkor hiába mondja a himnuszunk, hogy „megbűnhődte már e nép, a múltat és a jövőndőt”, mert nem lehet eleget bűnhődni sem egy népnek, sem egy embernek az emberi bűnökért. Istentől elszakadt állapotunkat ember nem változtatja meg. Azt egyedül az Isten -ember, Jézus Krisztus változtathatja meg (**János 14:6**). Jézus, aki bűneinkért megfizetett, újra összekapcsolhat minket Istennel. Ha megértjük. Persze nem könnyű megérteni. Jézus teljes átadást kíván. (**Máté 22:37**) Ezzel szemben testünk is teljes odaadást kíván. Törődni kell vele, ki kell elégíteni kívánságait, szükségait. A legtöbbször abba a csapdába esünk, hogy ezt csak mi magunk vagyunk képesek megtenni, megadni testünknek, amire szüksége van. De fel kell tennünk a kérdést: valóban mi adjuk meg testünknek azt amire szüksége van? A Biblia mást mond: „*minden jó adomány és minden tökéletes ajándék onnan felülről, a világosság Atyjától száll alá*” (**Jakab 1,17**); „*Mert ki tesz téged különbbé? Mid van, amit nem kaptál? Ha pedig kaptad, mit dicsekszel, mintha nem kaptad volna?*” (**1Korinthus. 4,7**); „*mert ha élünk, az Úrnak élünk, ha meghalunk, az Úrnak halunk meg. Tehát akár élünk, akár meghalunk, az Úréi vagyunk*” (**Róma 14,8**) Ha pedig így van, akkor ez meg kell hogy változtassa látásmódunkat, hozzáállásunkat a világ dolgaihoz. Nem az étel az első, hanem az aki által ehetünk. Nem a ruházkodás az első, hanem az aki által ruházkodunk. És ha nem a ruha teszi az embert, akkor az teszi, aki a ruhát adja (**Máté 6:28**). És ha ő azt mondja, hogy „*6 Nekem az olyan bűntetszik, amikor*

leoldod a bűnösen fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! 7 Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házadba a szegény bujdosókat, ha mezítelent látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől!”, vagy azt mondja, hogy „*Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbenek tartsátok egymást magatoknál!*”; (**Filippi 2,3**), vagy „*Éppen ezért minden igyekezetetekkel törekedjete arra, hogy a hitetekben mutassátok meg az igaz emberséget, az igaz emberségben ismeretet, az ismeretben önuralmat, az önuralomban állhatatosságot, az állhatatosságban kegyességet, a kegyességben testvéri szeretetet, a testvéri szeretetben pedig minden ember iránti szeretetet*” (**2Pt. 1,5-7**), „*Törekedjete mindenki iránt a békességre és a szent életre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat*” (Zsid. 12,14), akkor azt kell, hogy tegyem, amit mond. Ha nem megy: valószínűleg a testem átvette fölöttem az irányítást (lehet, hogy le sem mondott róla) és az baj, mert „*A test törekvése halál...*” (**Róma 8,6-8**). Ekkor kell bűntőlőm. Hogy „megöldököljem” (**Kolossé 3:5**) magamban a test törekvéseit, amik „nyilvánvalók, mégpedig ezek: házasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, 20 bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás; 21 irigység, gyilkosság, részesegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók.” (**Galata 5,19-21**) Hogy a Lélek uralkodjon rajtam, hogy el ne vesszek, hanem éljek, és magam is örök élet forrása lehessenek (**János 4:14**) Háika Levente

„*Mert ha test szerint éltek, meg kell halnotok, de ha a Lélek által megöleitek a test cselekedeteit, élni fogtok.*” (**Róma 8,13**)

Új év—új név

Tizenhárom éven keresztül jelent meg gyülekezeti hírlevelünk Nagytemplomi Hírlevél néven. A Nagytiszteletű Lizik Zoltán és a presbitérium gondozásában elindított lap megőrizte a hagyományait, a lelkészek vezércikkei, a versek, Szatmári Gábor „Utórezgéseit”, a gyerekol-

dalak megszokott kísérei lettek ünnepeinknek. A szerkesztőbizottságunkat ugyanakkor folyamatosan foglalkoztatta az a gondolat, hogy egy új nevet találjunk hírlevelünknek. Januárban a hagyományos éveleji presbiter gyűlésen Györe Sándor presbiter testvérünk a Forrás Énekkar vezetője-

ként az énekkar tagjainak egyetértésével felajánlotta, hogy az újságunk használja a gyülekezetünkhöz már erősen kötődő Forrás nevet. A névadásról a következőket mondta:

Andrew Kuyvenhoven Mindennap az Ige fényében című könyvében találtam rá a gyülekezeti énekkarunk nevét adó napi áhítatra: „Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadság forrásaiból.”/Ézs.12,3./

A víznek a Bibliában több szimbolikus jelentése van. A legfontosabb, hogy a víz Isten Igéjének megtisztító hatását fejezi ki, lelki szomjat olt, mint az ének, mely egyben imádkozás is. De „... nem elég, ha egy folyó hömpölyög a házunk előtt. Még szomjan veszhetsz, ha csak te magad le nem hajolsz és ajkaiddal nem érinted meg a vizet.”

A presbitérium ülésén részt vevők egyhangúlag támogatták, hogy hírlevelünk a továbbiakban Forrás név alatt jelenjen meg, természetesen úgy, hogy továbbra is ízig-vérig **nagytemplomi** maradjon.

A szerkesztőbizottság

TARTALOM	
Új év—új név	2
Jézus vagy Barabbás	4
Böjt időszaka	4
A házasság ereje	5
Gyereksarok	6
Nők oldala	8
Szüleimre emlékezve	9
Közösségben	10
Utórezgés	11
Hirdetések	12

Jézus vagy Barabbás?

„Amikor a helytartó azt kérdezte tőlük: „A kettő közül melyiket akarjátok, hogy elbocsássam nektek?“, azt válaszolták: Barabbást. És mit tegyek Jézussal, akit Krisztusnak hívnak? – kérdezte tovább Pilátus. Erre mindnyájan azt mondták: Feszíttessék meg! De mi rosszat tett? – mondta a helytartó, mire azok még inkább kiáltottak: Feszíttessék meg!”

„Emberok a kereszt körül” a címe Cseri Kálmán legújabb, 2013-ban kiadott könyvének. Ebben a könyvben az író részletesen taglalja a Jézus elfogadásában, elítélésében és kivégzésében szerepet vállaló emberek személyiségét, gondolkodását, döntéseit. Mindannyiuk személyiségjegyeit felfedezhetjük sajnos az ismeretségi körünkben lévő egyes emberekben, esetleg saját magunkban.

Jézus vagy Barabbás? Sokkal nagyobb a tét mint gondolnánk. Pilátusnak talán mindegy lehetett, kit enged el. De a nép, a sokaság csak jót kapott Jézustól. Kiállhattak volna mellette, mégsem tették. Sok ilyen embert ismerek a környezetemben, aki elfogadja Istentől a jót amit kapott. A szakmai sikert, a karriert, a pénzt, a boldog esküvőt, a családot könnyű elfogadni, mégis kritikus helyzetben sokan eldobják az egészséget. Otthagyják Jézust. A sok jó már kevés ahhoz, hogy lemondjanak az élet egyéb örömeiről.

Pilátus választ. Látványosan mossa kezét és meggyőződése ellenére hozzájárul Jézus kivégzéséhez. Félti a karrierjét, az előmenetelét. Nem meri Jézust választani. Eldőlt a kérdés. Barabbás népszerűbb volt. Emberek álmait valósította meg: bosszút állt, uralkodott. A szabadság és a hatalom jelképe volt. Jézus nem azt ígérte, amit elvártak tőle, ezért szembefordultak vele. Az a Lélek, az a lelkiület, amit Jézus közvetít, más volt mint a Barabbás-világ lelkiülete. Barabbás mindig alulról kér segítséget, hiszen felkelő, Jézus mindig felülről vár szabadítást, ezért szelíd és alázatos. Barabbás a maga kezébe veszi az ügyek intézését, Jézus az Atya kezére bíz mindent. A Barabbások felemelik a kezüket és törüket az ellenség hátába vagy szívébe döfik. Jézus is felemeli a kezét, s még a kereszten is az ellen-ségeiért imádkozik. Barabbás azért jön, hogy

neki szolgáljanak. Az Emberfia azért jön, hogy ő szolgáljon.

Idén a különböző választások közeledtével hihetetlen, hogy mennyi Barabbást látni. De sajnos Barabbás bennünk is jelen van, az ő vére folyik bennünk. A világ is ezt harsogja „légy önmagad”, „légy győztes”, „bizonyítsd be”, „valósítsd meg önmagadat” stb.. Mindannyiunkban ott él ez a Barabbási gondolkodás vagy Barabbási én, amit minden alkalommal le kell győznünk magunkban, hogy Krisztusiak legyünk. A legtöbben nem tudják legyőzni vagy nem is akarják. Barabbás a mi emberünk, akiben meg lehet bízni. Közben a sokaság észre sem veszi, hogy ő minden ígéretét feláldozná a népszerűségéért vagy a saját hatalmáért.

A Barabbások sajátos tulajdonsága, hogy üvöltöznek. Jézus nem lármázik, nem szorul rá, hogy igazságát hangerővel támogassa. Az igazság halkán kimondva is megáll. Barabbás tudja, hogy csak magára számíthat. Jézus tudja, hogy az Atya már mindent elintézett, neki csak figyelnie és engedelmeskednie kell. Sokat szenvedett már és szenved most is a világ a Barabbások miatt. A sokaság mindig Barabbást választja. A sokaság elfogadja a kenyeret, az egészséget, odaviszi a beteget Jézushoz. Ha megkapta amit akart, azonnal faképnél hagyja, és ha kérdik, akkor Barabbást választja. Így van ez itt is, ma is.

Sokkal jobban kellene bízunk Jézus erejében, szavában, ígéretében, mint Barabbás kíméletlenségében és hamisságában. Nem kell szégyelnünk, ha bolondnak neveznek vagy tekintenek minket amiatt, mert lemondunk valamiről valakinek a javára. Ez a világ soha nem meri megkockáztatni, hogy a szelídség mennyivel nagyobb hatalom, mint az erőszak, hogy a türelem sokkal messzebb visz, mint a bosszú. Idegen ez a lelkiület ebben a világban kezdettől fogva, mégis ez a lelkiület és ezek az erők tartják fenn és tartják össze ezt a világot. Ezekből élnek meg a Barabbások is, és ebből él a sokaság is, amely mindig gyáva ahhoz, hogy Jézust válassza és ne Barabbást.

Marosi Roland

Böjt időszaka van, Húsvétra készülünk.

Ha vendégeket várunk, még figyelme-
sebben takarítunk, hogy minden ragyogó le-
g y e n !
Sok mindent ki is dobunk, ne legyen ott az a
sok ócska régi porfogó. A lelki életünkben is
hasonlóan gondolkodunk. Ha nem takarítjuk,
nem tartjuk tisztán, a bűn pora lepi be lelkün-
ket.

Ünnepre készülünk, a LEGNAGYOBBRA!
Vendéget várunk, a LEGNAGYOBBAT!
JÉZUST, a MEGVÁLTÓNKAT!.

A lelkünket is tisztogatjuk. Imádkozunk,
Igét olvasunk, a Szentírásból táplálkozunk,
hogy tiszta maradjon megváltott lelkünk. Böj-
tölünk. De hogyan?

Azt gondoljuk: böjtölünk, ha nem
eszünk húst. A böjt nem étlap kérdése. Nem
arról van szó, hogy ha húst nem eszem, de
dugig lakom hallal és tésztával, akkor én böj-
töltem. Böjtölni többféleképpen lehet. De a
lényeg: igazodjunk JÉZUSHOZ!

Fil 2:7 azt írja: Ő "Kiüresítette önmagát,
"hogyan jöjjenek hozzá". Mi üressük ki ma-
gunkat, hogy lelkünkbe fogadjuk Őt. Böjt által
próbáljuk 'üressé' tenni bensőnket, hogy be-
fogadhassuk az igazán lényegest: Isten Igé-
jét, Jézust magát. Nem a gyomrunkról van
szó, Ő a lelkünket nézi. Egyszerűbb húst nem
enni, mint szóböjtöt tartani. Egyszerűbb csak
kenyéren és vízen lenni, mint beleszólási,
megszólási, vagy megszólaltatási böjtöt tarta-
ni!

Máté írja: Nem az teszi tisztátalanná az em-

bert, ami a szájon bemegy, mert az kiürül.
Ami azonban a szájon jó ki, az a szívből szár-
mazik és az teszi tisztátalanná az embert !

Mert a szívből származnak gonosz gon-
dolatok.... Ezek tesznek tisztátalanná! A böjt
célja: a tisztulás.

"Amit eszel—azzá leszel" testileg. Amivel
táplálod a lelkedet olyanná válik lelki életed.
Aki szívébe fogadta Jézust, azt Ő, vére által
megtisztítja. Az ilyen lélek már
csak az Ő dolgaival kíván foglalkozni,
"táplálkozni"...

Nem kellene nekünk is (az ó-
emberünknek) megszólási böjtöt tartani?
Hogy "Az én menyem, vagy az én fiam, vagy
az anyósom, hogy az a sógornőm, vagy az a
férjem, vagy az a szomszédom, már megint
mit csinált, mit mondott"? Nemcsak böjt, ha-
nem a szeretet cselekedete lesz, ha lemon-
dunk a megszólásról, pletykáról, ha megtar-
tóztatjuk magunkat, szavainkat.

Csak ami szép, ami tiszta, ami igazsá-
gos, -jó-szándékú, arról beszéljünk! Hogy a
Lélek megtisztuljon és teremje meg gyümöl-
cseit.

A Galata levélben találjuk, hogy melyek
a Léleknek gyümölcsei:

Szeretet, öröm, békesség, türelem,
(nagylelkűség), szelídség, szívesség, jóság,
hűség, mértékletesség.

Az ilyenek ellen nincs törvény ! Jó dolog
böjtölni! Kell böjtölni, csendben lenni, Istenre
figyelni. Ha úgy érezzük, hogy megszakadt a
kapcsolatunk Urunkkal, Jézus Krisztussal, ma-
radjunk csendben és halljuk meg mit mond az
Atya, mert Ő állítja helyre velünk a kapcsola-
tát, és utána már mondhatjuk az üzenetet
annak, akiknek mondanunk kell: szóböjt
után, megszólás-böjt után. A tisztát, szépet,
jót...

Mondhatjuk egymásnak, de felülről ka-
pott erővel. És akkor testvéreim: jól böjtöl-
tünk.

**Ha Lélek szerint élünk, Lélek szerint is
járjunk!**

Szabóné Király Éva.

A házasság ereje

Sokszor a kitartás értéke csak évek évtizedek múltán mutatkozik meg egyértelműen előttünk, amikor egyszer csak rádöbbenünk, mi is rejtőzik a tarsolyunkban. Sok olyan értéket birtokolunk, amelyek fontosságát csak akkor tapasztaljuk meg, amikor elveszítjük azt. A minap családi képeinket nézegettem, ami szűken is felölel egy évtizedet, szülőkkel és a többi felmenővel pedig már igazán színes (vagy fekete-fehér) időutazás kezdődhet. Néztam a sok örömet, bánatot, ellopott és elvesztett pillanatokat. Mennyi érték, milyen pótolhatatlan kincsek ezek. Pedig sokszor elfeledkezik erről az ember: futás, rohanás, szidás közben nem mindig jut eszünkbe, hogy milyen szép az asszony mosolya, nem is szólva arról, hogy milyen szemmel nézett ránk, mikor azt várta, hogy boldogságot és biztonságot viszünk majd az életébe. És milyen csodálatos, hogy a fényképek megőrzik ezeket ritka pillanatokat. Persze rémlenek ezek az élethelyzetek, tudjuk, hogy megtörténtek, de mégis más újra látni az arcot, a szemet, a huncutságot, a hitet. Mert a legrégebbi családi képeken is a házasság elején mindig ott van a hit, a remény és a szeretet. Bizony a legtöbb ember szemében ott csillog még. Aztán, ha nézzük a képeket, az évek visszafordíthatatlan múlását, akkor látjuk megfakulni, elmúlni mindezt. És marad a közömbösség, a magány, a pótlékok, a szerek.

Mindenki hibázik, és mégis vannak házasságok, amelyek megmaradnak, élnek és gyarapodnak. Ahol minden nehézség ellenére felállnak, ahol szeretetet, emlékeket, örömeket halmoznak fel. Ahol a kitartás észrevétlenül meghozza gyümölcsét, és a két ember egymás támogatásában messzebbre jut, mint bármikor is egyedül juthattak volna. Sajnos

ezt nem látja az, aki sohasem vállalt felelősséget, és az is csak sejti mit veszített, aki nem tartott ki, és az első problémák láttán eldobott mindent. Csak az tudja meg, mit nyert, aki visszatekintve az időn még mindig érzi és éli azt, amivel nekiindult ott az elején. Persze az emlékek megkopnak, de csak rajtunk múlik, hogy leporoljuk-e őket. Hány embertől hallom, hogy őt meg az asszonyt nem érdekli a Bálint nap. De mikor szántuk utoljára mi férfiak valamelyik napunkat a másiknak. Szerveztünk-e, vittünk-e, készítettünk-e valamit? Leporoltuk-e az érzéseinket, megöntöztük vajon a kapcsolatunk gyökereit, vannak-e új örömeink és emlékeink?

Mindig abba fektetünk energiát, ami fontos nekünk, amiben hiszünk. Ezek szerint nagyon bízunk az elektronikus kütyükben, a nő ruhákban, meg a politikai hirdetésekben, pedig két-három esetleg öt év múlva hol lesznek már ezek. Biztosan nem tudunk minden családot, házasságot megmenteni, és ha valaki el akar menni, hát emberi erőnket meghaladja, hogy visszatartsuk a hozzánk rendelt társat. De ha mégis sikerül esendő embereként kitartanunk egymás mellett, akkor olyan képeket őrizhetünk meg magunkban, amelyeket érdemes lesz időnként visszanézni. Mert talán mi emberek könnyebben nézünk vissza, mint előre. Nem arra teremtettünk, hogy egy életre vagy akár csak egy hétre is előre lásunk, viszont képesek vagyunk hittal bízni, és így emberi tulajdonságaink kipótoltatnak a mi nagy szerencsénkre.

Oláh Róbert

Oláh Róbert: Böjt

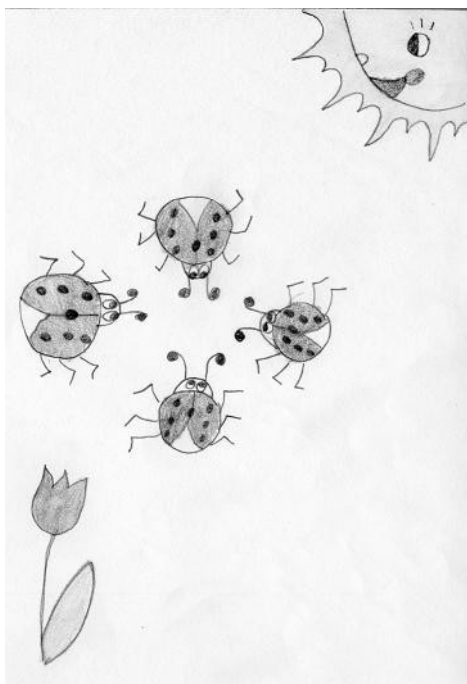
Elhagy minden, mit születéskor kaptam,
nem adtam át önként, hát lemondattam.
Kapaszkodtam örömbbe, játék varázsba,
emberbe, barátba s ellenség bajába.

Az elszámoláskor félek, egyedül leszek,
elmondhatom majd mit tettem veled,

átnyújthatom azt, amit neked adtam,
talán elég lesz, amit tőled kaptam.

Lemondtam-e mindenről, amiről tudtam,
enyém maradt mindaz, amit eltakartam,
megérint-e az öröklét önzetlen szele,
megérett-e bennem üzenete?

A katica pöttye

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis katica. Elment a barátaihoz. Játsoztak a mezőn, nemsokára eleredt az eső. A barátai haza futottak, de a kis katicának nagyon messze volt a háza. Menedéket keresett.

Sehol nem talált megfelelő helyet, ahol elbújhatott volna. Egyszer csak jött egy nagy szellő és elfújta a kis katica pöttyét. A kis katica próbálta elkapni, de túl erős volt a szél és a katica nem tudott felszállni.

A katica bánatában elsírta magát. Egy Panni nevű kislány éppen arra sétált, és meglátta a síró katicát. Felvette a kezébe és megkérdezte tőle:

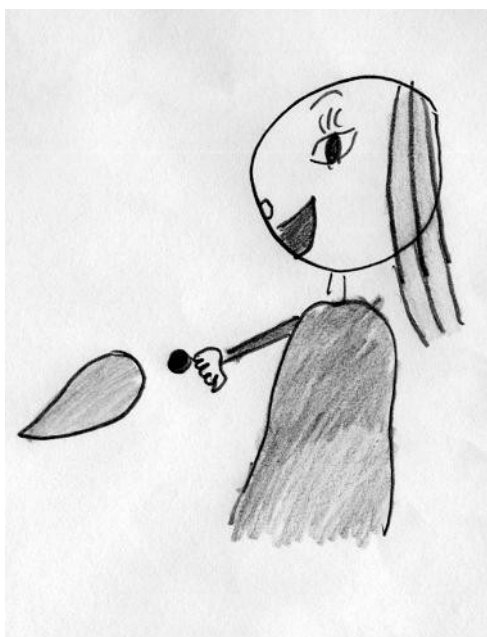
- *Miért sírsz kis katica?*
- *Azért, mert elhagytam az egyik pöttyömet.*
- *Ne búsulj kis katica! Megkeressük a pöttyödet.*
- *Nagyon szépen köszönöm, Panni!*

Elindultak együtt megkeresni a pöttyöt.

KSAROK

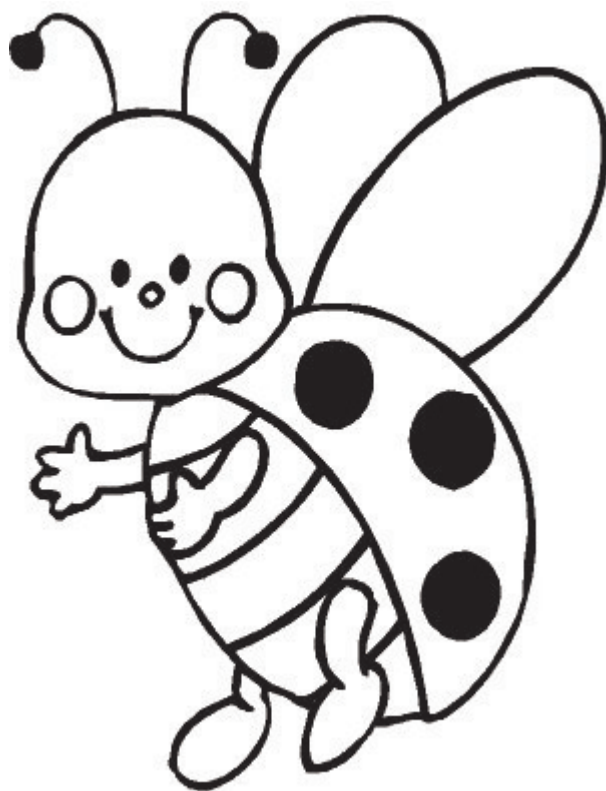

Sajnos sehol sem találták. A katica nagyon elszomorodott, de Panni ekkor hirtelen felkiáltott:

- *Nézd csak, megtaláltam a pöttyöt!*
- Hurrá! - mondta a katica.
- Nagyon köszönöm Panni!

Oláh Anna

Színezz ki!

2. Terv és romlás

1 Móz 1:26-27 Az ember arra teremtetett, hogy visszatükrözze Isten képét.

Miben nem hasonlítunk Istenre:

- Isten független, az ember nem
- Isten teljhatalmú, az ember ereje korlátozott
- Isten örök, az ember, pedig véges

Miben hasonlítunk:

- Az ember Isten képére teremtetett
- Személyes és kapcsolati lény

Sátán kétséget ültetett el Éva fejében Isten szándékával és jellemével kapcsolatban. Valamit visszatart az embertől, ezért nem jó. Mi is hajlamosak vagyunk arra figyelni, ami meg lett tiltva, ahelyett, hogy annak örülnénk, ami megadatott számunkra.

Az emberek életébe belépett a félelem, a szemrehányás és a szégyen, és egy új önző gondolkodás, *„hogyan magunk oldjuk meg a problémáinkat, már nem Istentől vártuk a megoldást.”* Jer 2:13

Csészéjük kibillent, s azóta minden ember átéli azt az ürességet – Krisztus nélkül – amit ők átéltek. Aztán különböző megoldásokhoz folyamodik – fügefalevelekhez - hogy elkerülje a kínzó szomjúságot, és átélje mi az igazi élet, a megelégedettség. *Hozzákezd saját kutakat ásni, olyan célokat kergetni, ami megelégitik, legalább egy kis időre ezt a szomjúságot. Ha mással töltjük meg az életünk, mint amit Isten erre a célra szánt, akkor sohasem érzük el szívünk mély és tartós megelégedését, a békességet.*

Alapkérdés: Jó-e az Isten? – a keresztség és Fia halála által mutatta meg.

Nem vagyunk tudatában milyen kutaktól függünk, amíg valamelyik le nem áll. Amikor megtérünk *magunkkal hozzuk régi jól bebetonozott kútjainkat*, szokásainkat és bár Isten jól tudja, mi nem ismerjük fel ezeket magunkban. Sok elképzelésünk van arról, hogy hol található az igazi élet, ami különbözik attól, amit a Biblia tanít. Ján 17:3 – ismerni Istent.

A megszentelődés folyamata magában foglalja ezeknek a hibás forrásoknak és függőségeknek a leleplezését, valljuk meg és térjünk vissza hozzá, és újból rátalálunk az Élő Víz forrására (közösségben lenni Istennel, Lélekben járni).

Megtanulni hitben járni.

Sziklaugrásnak tűnik, de Isten tart bennünket. Ne akarjuk folyton ellenőrzésünk alatt tartani az eseményeket! A biztonsághoz való ragaszkodás korlátozza az Istennel való bensőséges kapcsolatot, mert nem éli át igazán Isten hatalmát és személyes védelmét.

Aki így él - sebezhető módon - szeretve az embereket, mindig át fogja élni, hogy „kibillentik”. Ez azonban nem tud tönkretenni minket, ha tudjuk, hova kell visszatérnünk, hogy rátaláljunk az igazi életre. Jézus újra és újra visszatért az Atyához, hogy közösségben legyen Vele, és útba igazítást kapjon. A Benne lévő Szentlélek erejéből élt, ami számunkra is elérhető.

Méltóságra szánva

1. **Gondos előkészület:** Isten milyen gondoskodással készítette elő a világot és minden mást.(...az Úr sarjasztott mindenféle fát, ami szemre kíváncsú és eledelre jó, az élet fáját a kert közepén meg a jó és a rossz tudásának fáját...) Mi is így teszünk pl. a gyermek születésekor.

2. **Isten képének visszatükrözésére szánva:** Ezért teremtet minket Isten, hogy visszatükrözzük Öt, hiszen a képmására teremtetett bennünket (1Móz 1:26-27) Isten is gondoskodik, teremt, kifejez, érez, szeret, és mi is tesszük ezeket csak korlátozott módon.

Néhány ellentét: - Nem hasonlítunk: **Isten független**, mi nem (étel, víz, levegő). Az ember attól az Egyvalamitől való függőségre teremtetett, aki szükségleteit kielégíti.

Péld 1:7: „Az Úrnak félelme az ismeret kezdete”. **Isten teljhatalmú**, az ember ereje azonban korlátozott: ami felelősséget Isten ránk bízott, azt a Tőle való függőségben kell gyakorolnunk. **Isten örök** az ember pedig véges: életünk ideje meghatározott, de örök életre teremtettünk.

4. **Néhány hasonlóság: Személyi és kapcsolati** lény vagyunk, mint Isten: örül a jónak, és szomorodik a rosszak felett. Az érzések teljes skáláját éli át hiánytalanul. Mi is vágyunk kapcsolatokra és értelmes életre, gondolkodunk, választunk és érzünk. („Nem jó” teremtéskor: nem jó az embernek egyedül

lenni)

Meztelenül, de nem szégyenkezve: nem ismertek félelmet, feddést, fájdalmat. Arra lettek teremtvé, hogy imádják Istent. Az ember nem a teljes szabadságra teremtetett, de dönthetett szabadon. Ez lett a szégyene.

Tönkretett a bűn

1. **Kísértés: Isten jellemének kétségbevonása:** a Sátán azért jött, hogy tönkretegye Isten munkáját, pusztítson és Isten dicsőségét kisebbítse. *Veszélyes párbeszédet folytatni a sáttánnal.* Éva itt követte el az első hibát. *Belép a félelem, a szemrehányás és a szégyen.* Az Ő példájukból tanulva nekünk hívőknek nem annyira arra kell törekednünk, hogy megoldjuk a problémákat és megszüntessük a fájdalmat, hanem, hogy Istenhez közelebb jussunk a megszentelődés útján.

2. **Isten kezdeményezi a helyreállítást:** Keresi gyermekeit, majd felelősségtudatot akar ébreszteni. De hiába, csak egymásra mutogatás folyik. Felelős nincs. Isten elejétől tudta, hogy ez bekövetkezik és tudta a következményét is. Itt kezdődött el a történet, amely Jézushoz vezetett.

Méltóság helyett romlottság: a bűnessel, a tökéletes függés állapota megszűnt. *Egyéb képességek a bűnset után és előtt:*

Szomorúság (vágyak): Isten által nyújtott teljes megelégedés / Mély vágy alakult ki Isten iránti éltre.

Gondolkodás (értelem): Ádám helyesen gondolkodott és jó irányba haladt / Ostoba lett, nem tudta megkülönböztetni a jót és a rosszat.

Választás (akarat): Ádám magatartása Istennek tetsző volt / Bálványimádó lett, döntéseit Isten nélkül hozta.

Eljátszott dicsőség: Isten csodálatos teremtménye, akit nagy dicsőségre és méltóságra szánt, immár a romlás áldozata lett. Értelme a bűn következtében elsötétült. Isten azonban, aki teremtette az embert és gyönyörködött benne, szent közeledéssel keresi mindenki szívét, nem akarva, hogy valaki is elveszen. Azok a szívek, melyek Évához hasonlóan megcsaltnak, továbbra is áldozatul esnek a kétségnek, hogy jó-e az Isten, milyen is az Ő jelleme. Ha maga Isten nem lett volna ismét a kezdeményező, örökre elidegenedtünk volna Tőle. De Ő kezdeményez, s ha reagálunk hívására, visszakerülünk Hozzá a Szentlélek munkája következtében.

Forrás: Gwynne Johnson: A szív elrejtett embere

Az idős Bayazid mesélte (Beküldte Sanyi bácsi)

Amikor fiatal voltam, forradalmi gondolataim voltak és az Istenhez így imádkoztam: "Uram, add jól annyi erőt, hogy megváltoztassam a világot!"

Amikor életem derekánál voltam és láttam, hogy nem sikerült a tervem, akkor így imádkoztam: "Uram, add meg a kegyelmet, hogy a környezetemet meg tudjam változtatni: szüleimet, testvéreimet, barátaimat!"

Megöregedtem, és belátom magam is, hogy milyen ostoba voltam. Most már csak így imádkozom: "Uram add, hogy meg tudjak változni!" Ha ifjúságomtól fogva így imádkozom, nem veszítek volna el az életem!

Ha mindenki önmaga megváltoztatására összpontosítaná minden erejét, megváltozna a világ is!

Forrás: Heti Lélekemelő

Zsigai Klára: Szüleimre emlékezve

Felhők közül féltőn figyeltek
vigyáztok rám, szüntelen
hiányoztok nagyon
két gyertya lángja ég
fénytáncot, jár szüntelen

Emlékembe kutatok
mi elmúlt vissza nem jó
könny, csordul arcomon
szemem, becsukom
kezem imára, kulcsolom
hívó szavam egekig ér,
védő szárnyatok melegít
kezetek, foghatom

Megtanítottatok egy életre,
- őszinteség -igényesség
türelem és kitartás
szorgalom –becsület -
köszönöm,
mit értem tettetek

Közösségben

Annyiszor hallottuk már, hogy a közösségnek mekkora szerepe lehet a fejlődésünkben, és mekkora támogatást nyújthat az életünkben. Tudjuk, hogy közösség maga a Szentháromság is, közösségben vagyunk Istennel és egymással. Mégis mennyire más tudni és mennyire más megtapasztalni a közösség erejét. A csoportok vonzzák és taszítják is az embert, hiszen egyszerre találkozunk a szeretettel és a haraggal, elfogadással és hierarchiával, szembesülünk és szembesítenek gyengeségeinkkel. A közösség tehát formál és fordít bennünket, folyamatos tanulásra kényszerít, és bizony sokszor nehéz a szilárd pontokat megtalálnunk a sok reakció, vélemény, vagy esetleg figyelmen kívül hagyás között. Keresvén a biztos kapaszkodókat magunkban és társainkban lassan megtanuljuk, hogy igazán megbízható iránymutatást csak az Ige nyújthat számunkra. Persze ezt is tudtuk, de milyen más, amikor meg is tapasztaljuk a biztonságot, egy élethelyzethez megtalálva azt az igeszakaszt, ami éppen eligazít bennünket.

Terhek alatt növekszünk. Vannak terhek, amelyeket már megszoktunk, és vannak próbák, amelyek igazán kemények számunkra. Csak húzzuk, vonszoljuk magunkat a súlyuk alatt, és már azt hisszük, hogy magunkra maradtunk, amikor valaki, aki szeret bennünket, átvesz egy kicsit belőle. Aztán mások is átvesznek ebből a súlyból, bár lehet, hogy nem is tudják, hogy ez nekünk mekkora megkönnyebülés. Sokszor olyan társaink vállalnak magukra a próbatételünkből, akiket még csak nem is

kedvelünk különösebben. Olyanok mutatnak szeretetet és megértést, akikkel vitában állunk. A gyülekezet valahogyan elosztja a ránk nehezedő erőt, hogy a nyomás ellenére talpon maradjunk. Persze tudjuk, hogy aki egyedül marad, az könnyebben elbukik. De mennyivel többet ér megtapasztalni az elfogadást, a szeretetet, a gondviselés bölcsességét. Mert a legfontosabb próba talán ez: bizalmat adni és mutatni, megosztani és kimutatni, szeretni és szeretve lenni. Minden fontosat csak közösségben élhetünk, tapasztalhatunk és tanulhatunk meg. És ez nem feloldódás, hanem tükröződés másokban. A tanulás és tapasztalás élményének felejthetetlen öröme.

Számos közösség van a világban, de mindközül legcsodálatosabb a gyülekezet. Mert a gyülekezet 'ragasztója' nem a közös hobbi, nem a sikeres működtetése a vállalkozásnak, vagy a gólszerzés öröme, hanem a Szentlélek. Összekapcsol minket a közös keresés, a fejlődés igénye, a tisztességre való törekvés, az összefogás képessége, de ez mind kevés lenne, hanem lenne velünk az ISTEN. És ISTEN jelenlétében valahogy minden értéké válhat. Adószedőkből apostolok lehetnek, gőgből alázat, vitából bizalom és megértés sarjadhat.

Sokáig elmélkedhetnék még a közösség nyújtotta előnyökről, de mivel az élmény és a tapasztalat legalább ilyen fontos, inkább találkozzunk nyáron Balatonszárszón!

Áldást, békességet.

Oláh Róbert

Nyári gyülekezeti tábor

NYÁRI GYÜLEKEZETI TÁBORUNK tervezett **időpontja július 31-től augusztus 3.** (négy nap három éjszaka). A szálláshely **Balatonszárszón lesz a az SDG konferenciaközpontban.**

Előrelátható költségek. **5.500,- Ft/fő/éj**, plusz útiköltség, jelentkezés a lelkészi hivatalban. Csütörtök reggel indulnánk és vasárnap este érkezénk haza. Az útiköltség az utazás módjának függvénye. **50 főre** foglaltunk szállást, amennyiben ennél a létszámnál maradunk, busszal is el tudunk menni. Lehetőségünk van létszámbővítésre, ebben az esetben az utazás módja változhat. A program tervezés

alatt. Jelentkezési ív a lelkészi hivatalban. **Előleg 5000. ft/fő.**

Oláh Róbert: Kopáron

Egyedül állok sziklás kopáron,
Állok a két jól megvetett lábon,
Szívem mélyén kételyek sora,
Elhalt a gyermek mosolya.

Támaszkodnék, de támasztanak karok,
Megpihennék, de most nem akarok.
Elfogynak lassan a testi örömek,
Lelkemben gyűlik, ami igazán örök.

BÖJT ÉS IMÁDSÁG

A Biblia nem magyarázza el konkrétan az ima és a böjt összefüggéseit, azonban mindenhol ugyanaz a kapcsolat látszik kirajzolódni a kettő között, ahol a Bibliában előfordulnak. Az ószövetségi történetekből úgy tűnik, hogy akkoriban szükségük és ráutaltságuk tudatában és/vagy a tényleges vagy fenyegető veszéllyel szembeni teljes tehetetlenség esetén folyamodtak böjttel egybekötött imádkozáshoz az emberek. Ezenkívül az Ószövetségben gyakran gyász, bűnbánat és/vagy mély szellemi szükség idején kapcsolódott össze az ima és a böjt.

Nehémiás könyvének első részében Nehémiás azért böjtöl és imádkozik, mert mélyen lesújtotta Jeruzsálem elnéptelenedésének a híre. Napokon át imádkozott könnyek között, böjtölve, megvallva népe bűneit, és Isten kegyelméért könyörögve. Ha meggondoljuk, milyen intenzív módon öntötte ki a szívét Isten előtt, egészen elképzelhetetlen, hogy közben „ebédszünetet” tartott volna. Dániel prófétát is hasonló magatartásra készítette a „rombadőlt Jeruzsálem” gondolata: (Dán 9:3) Nehémiáshoz hasonlóan ő is azért böjtölt és imádkozott, hogy Isten könyörüljön népén: (5. vers).

Az Ószövetségben a böjt több helyen is közbenjáró imával párosul. Dávid beteg gyermekéért böjtölt és imádkozott (2Sám 12:16), és könnyek között öntötte ki szívét az Úr előtt (21-22. versek). Eszter, miután elhatározta, hogy férje, azaz a király színe elé járul, arra biztatta Mordokajt és a zsidókat, hogy böjtöljenek érte (Esz 4:16). A böjtölés és a könyörgés tehát szoros kapcsolatban állt egymással. Az Újszövetségben is olvasunk böjtről és imáról, de itt nem a meg-

téréssel vagy a bűnvallással összefüggésben. Anna prófétanő „nem távozott el a templomból, mert böjtöléssel és imádkozással szolgált éjjel és nappal” (Lk 2:37). Az ima és a böjt a 84 éves, Izrael megígért Megváltójára váró asszony esetében tehát a templomi szolgálatnak volt a része. Szintén az Újszövetségben szerepel, hogy az antiókhiai gyülekezet tagjai „az Úrnak szolgáltak és böjtöltek” (ApCsel 13:2), amikor a Szent Lélek szólt hozzájuk, hogy válasszák ki Saul és Barnabást az Úr munkájára. Ekkor tovább böjtöltek, imádkoztak, kézzel tartották egymást, majd kiküldték őket. Látjuk tehát, hogy a böjt és az ima ezekben a példákban Isten dicsőítésének és Isten akarata keresésének volt a része, arra azonban semmi nem enged következtetni, hogy az Úr nagyobb valószínűséggel válaszolná meg az imádságot, ha az böjttel párosul. A böjttel egybekötött ima inkább az imádkozó szándékának komolyságára vagy helyzetének kritikus voltára enged következtetni.

Egy dolog világos: a böjt teológiája a prioritásokról, vagyis arról szól, hogy a hívek időnként osztatlan és különösen intenzív figyelmet szentelhetnek az Úrnak és a szellemi élet kérdéseinek. Ez a figyelem és odaszánás abban is megnyilatkozik, hogy ideiglenesen lemondanak olyan normális és jó dolgokról, mint az étel és az ital annak érdekében, hogy zavartalanul élvezhessék a közösséget a mennyei Atyával. Ám akár böjtölünk, akár nem, „teljes bizalmunk van a szentélybe való bemenetelhez Jézus Krisztus vére által” (Zsid 10:19). Ne tehernek vagy kellemetlen kötelességnek tekintsük hát az imát és a böjtöt, hanem lehetőségnek Isten irántunk való jósága és kegyelme ünneplésére..

LMTH

UTÓREZGÉS

Böjtfejtés

„Hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, a ki titkon van; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván.” Mt. 6; 18.

Mi is az a böjt? A legtöbb lexikon szerint nem más, mint az evéstől, ivástól való *szándékos* tartózkodás. Keresztyén embernek ez így talán sovány – hogy úgy ne mondjam: *böjtös* – magyarázatnak tűnhet. Okkal-joggal. Az Etimológiai Szótárban már érdekesebb dolgokat találunk. A nyelvészek úgy vélik, hogy eme szó német, közelebbről felnémet jövevényszó, melynek eredeti alakjai valami olyasmi jelentéssel bírnak, mint „*vallomástétel*”, „*hitvallás*” vagy „*gyónás*”. Ez már kicsit közelebb áll hozzánk...

A teljes igazság persze most is a Bibliában található. Hány és hány böjtről olvashatunk a Szentírásban! Negyven napig böjtölt Mózes, mielőtt másodszor is átvette a Tízparancsolatot az Úrtól, de böjtölt Dániel, böjtöltek a niniveiek, böjtölt Krisztus és a tanítványok is.

Az alcímben idézett igeszakaszhoz tartozik egy utalás is – ugyanezen fejezet hatodik versére –, ami imigyen szól: „*Te pedig a mikor imádkozol, menj be a te belső szobádba, és ajtódat bezárva, imádkozzál a te Atyádhoz, a ki titkon van; és a te Atyád, a ki titkon néz, megfizet néked nyilván.*” (Mt. 6; 6.) (A magyarázatos Biblia hozzáteszi: az eredeti görög szövegben az a bizonyos „belső szoba” egy olyan tároló helyiséget jelölt, amelynek – szemben a ház többi helyiségével – volt ajtaja, tehát be lehetett zárni! Ezzel együtt persze ugyanúgy jelenti lelkünk legbelső zugát is, ahová rajtunk kívül csak Istennek van bejárása...)

Vajon ez azt jelenti, hogy a böjt tulajdonképpen nem más, mint az *imádkozás* egyik fajtája? Hiszen az imádság sem más, mint Isten felé fordulásunk teljes szívünkkel, lelkünkkel, elménkkel! Most a *testünkkel* is ezt tesszük...

És van még egy fontos hasonlóság: ahogy az igazi imádság, úgy az igazi böjt is *önkéntes*! Kényszerből nem lehet sem imádkozni, sem böjtölni. A hosszas és kényszerű lelki vagy társadalmi böjt pedig mindig erőszakot, agressziót vált ki – kell-e ezt így, március 15-e táján külön magyaráznom?

Az önként vállalt, *imádságos* böjt azonban mindig békét és harmóniát hoz. Lelkünkben ezzel az isteni békével és harmóniával készülünk tehát Húsvét szent ünnepére!

Szatmári Gábor

Az iratterjesztést 1 éve keltettük újra életre a gyülekezetben. A kezdeti nagy érdeklődés az év folyamán sem hagyott alább. Több kiadványunkat is szeretnénk a testvérek figyelmébe ajánlani, de ezen túl még sok hitmélyítő kiadvánnyal rendelkezünk, illetve kérésre beszerez- zük.

Istent keresőknek szeretnénk három könyvet ajánlani, mellyel vá- laszt kaphatnak kérdéseikre. Bőjte Csaba neve a nem hívőknek is sokat mondhat. „*Iránytű a végtelenhez*” című könyve Isten 10 parancsolatáról szól, annak betartásának fontosságát szemlélteti saját élettapasztalatán keresztül. Rick Warren „*Céltudatos élet*” című könyve egy 40 napos lelki

kaland útitervét tartalmazza. Jómagamnak ez a könyv sokat segített az élet minden napját nem csak letudni, hanem boldogan megélni. Nagy hatással volt rám Nick Vujicic életregénye, aki megmutatja miként is teljes az ő élete végtagok nélkül. Igen, ő karok és lábak nélkül teljesebb életet él, mint sokan ép testben.

A Bibliát olvasóknak további lehetőség a napi áhítatokat olvasni. Még aktuális az év minden napjára rö- vid igehirdetesként szolgáló „*Isten ígéretének tárháza*”, melyet legtöbbször csak a szerzőről „A Spurgeon”-nek ismernek. Ilyen szerkesztésű könyve van Cseri Kálmánnak is, amely a „*Kegyelem harmatja*” címet viseli. Töb- bek számára közkedvelt Wm. Paul Young könyve „*A Viskó*”, ennek idén megjelent egyik átdolgozása a „*Napról napra*”.

Nem feledkeztünk meg a házasulandókról sem. H. Norman Wright „*Házasodni készülsz?*” című könyve segíthet az ifjú pároknak erős alapokra építeni a házasságukat. Kitűnő ajándék Mike Mason „*A házasság misztériuma*” című ajándékkönyv. A szeretet fontosságáról sokat olvashatunk Gyökössi Endre „*A növekedés boldogsága*” című kiadványból.

Házasságban is mindig adódnak megoldandó feladatok. Ebben segíthet nekünk Fűtő Róbert „*Béküljünk ki! Hogyan?*” című könyve. Példáin keresztül az adódó nehézségek máris könnyen megoldásra kerülhetnek. A családi problémák egyik szakértője James Dobson. „*Egyenes beszéd*” című könyve gyakorlatias tanácsokat ad a másik nem számunkra érthetetlen dolgait megérteni. Sokat foglalkozik a gyermeknevelés szempontjaival is. „*Lányok nevelése*”, „*Fiúk nevelése*” című könyvével gyermekeink lelki szükségleteivel is tisztába lehetünk. Ezeket a könyveket is megtaláljuk nálunk a könyves szekrényben.

Istentisztelet után a könyves sarokban sokan megosztják velünk a héten olvasott könyvek élményeit, az élethelyzetükből adódó kérdéseket. Sokat segítenek ezzel is, hogy milyen új könyveket szerezzünk be. Ezúton is köszönjük a bizalmat, reméljük mi is teszünk a szolgálatunkkal ahhoz, hogy egyre több lesz a hitmélyítő kiadványokat olvasók száma a gyülekezetünkben.

Fülöp Nelly, Cseh-Kállai Csilla, Marosi Rita

A reggeli áhítatok MINDEN HÉTKÖZNAPON, ½ 9-től az Ifjúsági teremben.

Keresztyén Kurzus 1. Jelenkezés a Hivatalban. Keresztyén Kurzus 2. (Kedd Esti Biblia óra)

BABA-MAMA klub csütörtökönként de. 10 órától, az Ifjúsági teremben.

KONFIRMÁCIÓ Szombaton de. 10 órától 1. évf. 11 órától 2. évf.

IFI szombatonként 17 órától a Gyülekezeti Ház Kistermében.

Vasárnap délelőtti Istentisztelet 10 órakor a Gyülekezeti Házban.

Vasárnapi Iskolai szolgálat istentiszteleti idő alatt kicsiknek, nagyoknak.

A Sztárai kórus próbái hétfőn 17 órától a bazársorban.

A Forrás Énekkar csütörtökönként 18 órától próbál a Gyülekezeti házban

Istentisztelet minden hó első keddjén a Gerontomed Ápolási Otthonban.

Minden hónap második csütörtökén áhítat a Toldi Ferenc Kórházban.

FILMKLUB minden hónap első PÉNTEK 18 órától a Gyülekezeti Házban.

CSALÁDOS ELŐADÁS minden hónap harmadik szerdáján 18 órától a Gyülekezeti Házban.

HIVATALI ÓRÁK: Hétfő-Péntek 9⁰⁰-12⁰⁰

FORRÁS

CEGLÉD NAGYTEPLOMI REFORMÁTUSOK
HÍRLEVELE

Felelős szerkesztők: Hanka Levente lelkipásztor
A gyülekezeti újság szerkesztőbizottsága
Felelős kiadó: Kovács László Ernő gondnok

T:(53)-311-340;

Web: <http://cegled.nagytemplom.hu>

ceglednagytemplom.ref@gmail.com

Nyomdai kivitelezés: Cegléd-Nagytemplomi

Református Egyházközség